

**PRÍHOVOR PREZIDENTA SR
na konferencie Zdravé nemocnice – silné
zdravotníctvo**

Bratislava, 9. 4. 2026

Príjemný dobrý deň vám prajem,

vážený pán predseda Národnej rady,

vážený pán premiér,

pán minister,

dámy a páni.

Ďakujem na úvod za pozvanie na toto podujatie, pretože ho vnímam ako šancu po dlhých rokoch sa pokúsiť o zmysluplnú diskusiu naprieč celým sektorom, ale aj naprieč celým politickým spektrom.

Vnímam, že politika je o tom, aby navzájom politické strany súperili, aby si konkurovali a snažili sa získať priazeň medzi svojimi voličmi. Ale pri zásadných témach a zásadných prioritách krajiny SR by sme mali byť schopní aj na politickej úrovni minimálne v zásadných otázkach nachádzať zhodu. Tam, kde ide o národnoštátne záujmy SR, tam, kde ide o bezpečnosť SR, tam, kde ide o vzdelávanie a budúcnosť našej krajiny a zároveň tam, kde ide o zdravie obyvateľov tejto krajiny. Tam by mala ísť politika tá krvilačná, dennodenná bokom. A mali by sme schopní viesť diskusiu, ako ďalej v slovenskom zdravotníctve sa máme pohnúť.

Pretože slovenské zdravotníctvo, okrem tých problémov, ktoré pomenoval pán minister, trpí aj ďalšími inými problémami. Jedným zo zásadných je absolútna diskontinuita. To znamená, keďže sa nevieme na politickej sfére, naprieč politickým spektrom medzi opozíciou a koalíciou, zjednotiť na nejakých prioritách zásadných, ktoré majú presah cez jedno volebné obdobie, tak sme svedkami diskontinuity po nástupe každej novej vlády, ktorá prichádza s novými prioritami, ruší tie pôvodné a pretrháva celý ten proces, ktorý nás mal viesť niekde v lepšej budúcnosti.

Hovorím to aj z vlastnej skúsenosti, pretože som mal tú česť od roku 2018 do roku 2020 stáť na čele vlády SR a vtedy som povedal, že zdravotníctvo musí byť premiérskou témou a som veľmi rád, že aj pán premiér zadefinoval zdravotníctvo ako jedno zo svojich prioritných tém, hlavne v oblasti výstavby nových nemocníc. Jednoducho, bez podpory premiéra, zdravotníctvo nemôže napredovať.

Ale na druhej strane som aj reálne videl, čo znamená diskontinuita v praxi. Pretože sme ešte v roku 2018-2019 rozhodli o vážnych projektoch. Je tu pán riaditeľ Univerzitnej nemocnice Bratislava. Rozhodli sme sa, keďže vtedy bol ešte pôvodný plán, že budeme stavať novú nemocnicu na Rázsochách, že súčasťou musí byť ale aj zásadná rekonštrukcia Ružinovskej nemocnice.

Vtedy vláda rozhodla o rekonštrukcii ružinovskej nemocnice za viac ako 85 alebo 86 miliónov eur, ktorá mala byť súbežne robená s tým, ako sa bude pripravovať projekt koncovej nemocnice v Bratislave. Rozhodli sme o viac ako 110 alebo 115 miliónovej rekonštrukcii Roosveltovej nemocnice v Banskej Bystrici. Pani riaditeľka tu sedí, je toho svedkom. Rozhodli sme o ďalších projektoch, ktoré ale po nástupe novej vlády a rozhodnutí Igora Matoviča sa stopli. Jednoducho bolo povedané nie, lebo predchádzajúca vláda.

Dnes sme možno už mohli chodiť do plne zrekonštruovanej Ružinovskej nemocnice. V poriadku, v prípade Banskej Bystrice rozhodnutie nakoniec dospelo k tomu, že sa dnes v plánu obnovy stavia nová nemocnica, čo môže byť, samozrejme, ešte efektívnejšie. Ale tá diskontinuita je tu. A pokiaľ neprestaneme takto politicky pristupovať k riadeniu takých prioritných oblastí, ako je zdravotníctvo, len z dôvodu, že nejaké rozhodnutie prijala predchádzajúca vláda, pravidelne a budeme opakovať do nekonečna tie isté problémy.

Pán minister zdravotníctva pomenoval veľmi správne, že sám nedokáže na tom rezorte dosiahnuť všetky tie priority, pretože bez spolupráce so všetkými účastníkmi celého sektora, ktorých pomenoval od nemocníc, lekárov, ambulantný sektor a všetkých, ktorí v zdravotníctve pôsobia, potrebuje pomoc vlády, potrebuje medzirezortnú spoluprácu, pretože zdravotníctvo zasahuje aj do iných rezortov a som veľmi rád, že za posledné obdobie sme boli svedkami viacerých takýchto medzirezortných veľkých projektov, či už hovorilo o duševnom zdraví, alebo dlhodobo spomínaná oblasť sociálno-zdravotnej starostlivosti, ktorá takisto trpela v minulosti obrovským rezortizmom a neochotou ministerstva sociálnych vecí a zdravotníctva sa spojiť a dohodnúť sa, čo to teda tá sociálno-zdravotná starostlivosť znamená.

V tom pán minister, samozrejme, má neľahkú úlohu, ale ja osobne mu držím palce. Som veľmi rád a naozaj ja osobne veľmi vítam, že sme tu všetci traja najvyšší ústavní

činitelia, aby sme dali signál, že poďme sa o zdravotníctve konečne baviť normálne, s víziou na nejaké roky dopredu. Nie do nasledujúcich volieb, ani nie na jedno alebo dve volebné obdobia. A to sa samozrejme dá len vtedy, ak sa bez emócií, ale chladnokrvne, ak to tak môžem povedať, na stôl dajú fakty, čísla, zistenia a o tých sa reálne bude diskutovať.

A v súlade s týmto s vami pána ministra nikto nesmie brať tie zistenia, ak sú reálne, podložené a skutočné, osobne. Je úplne logické, že tak ako sme pri diskusii o zvyšovaní platov učiteľov, a tie platy naozaj za vlád predchádzajúcich našich rástli každým rokom a enormne hore, že nakoniec zišla aj otázka, v poriadku, ak zvyšujeme platy učiteľov tak razantne oproti iným sektorom v národnom hospodárstve, prichádza čas, aby sme začali hovoriť aj o kvalite práce pedagógov a viac sa venovali kontrole toho, akým spôsobom svoju prácu vykonávajú a či teda za ten zvýšený príjem aj odvádzajú kvalitu, ktoré moderné školstvo dnes potrebuje.

Pretože to, že deti nerozumejú čítanému textu, dnes spôsobí, že sa to zlepší len tým, že pani učiteľke zvýšite plat. Ale musíte zistiť, či je schopná učiť tak, aby dieťa nakoniec ten čítaný text porozumelo. A za to sa na mňa vtedy ako premiéra veľmi hnevali, že ako si dovoľím vyžadovať za zvýšené platy aj vyššiu kvalitu.

Logická debata nás čaká aj v oblasti zdravotníctva. A opäť otvorenia bez emócií treba o tom hovoriť. Nech sa odborári takisto na mňa nehnevajú. Pokiaľ platový automat, ktorý ide automaticky a nezohľadňuje vôbec nič, kvalitu výkonu práce, dochádzku do práce alebo aj prístup pacientovi. Lebo je to automat, ktorý každému za odrobené roky a v každom roku navyšuje platy. Logicky prichádza otázka, že manažéri, riaditelia musia mať v rukách nástroje a páky, ako kontrolovať kvalitu poskytovanej služby za neustále zvyšujúci sa plat, ktorý garantuje automat.

Pretože, kde už povieme, že zatiaľ je to len napĺňanie morálneho dlhu a kde to už máme právo kontrolovať aj kvalitatívne. To znamená, takáto diskusia bez emócií má byť na stole, pretože sa nepohneme ďalej.

Ak sa chceme porovnávať so zahraničím, opäť dajme na stôl tvrdé dáta. Ak sa chceme pozrieť, ako to majú v Českej republike a páči sa nám ich systém, tak si musíme povedať na počet obyvateľov, koľko Česká republika poskytuje do českého zdravotníctva. Či sa teda môžeme porovnávať a vyžadovať tú istú kvalitu, ak dávame menej alebo dávame viac, treba si povedať pravdu.

Ak sa chceme podobať na rakúske zdravotníctvo, tak opäť si povedzme, že na počet obyvateľov Rakúska, koľko Rakúska vláda dáva do zdravotníctva systému, a koľko dávame my.

Ak chceme hovoriť o dostupnosti, opäť si poďme veľmi jasne povedať, pretože ja sa takisto súhlasím s poslednou výzvou pána ministra, my nedovoľme, a som veľmi rád, že sú tu médiá, jednoducho na základe jednotlivých zlyhaní alebo nájdených problémov, ktoré sa týka špecifickej oblasti alebo naozaj v nejakom malom regióne Slovenska s nejakou starou nemocnicou, dehonestovať kvalitu slovenského zdravotníctva, ktoré za tie zdroje, ktoré dnes v dispozícii je, má.

Som presvedčený, že poskytuje špičkovú zdravotnú starostlivosť v širokej dostupnosti. Budem to opakovať stále, máme špičkových profesorov, máme špičkových docentov, postupne aj materiálno-technické vybavenie sa zvyšuje.

Máme tu robotické operácie, naši profesori, naši docenti chodia učiť ostatných po zahraničných konferenciách a kongresoch a nemusíme sa za to hanbiť.

Ale čo je najdôležitejšie, tak ako hovorí naša ústava, naše slovenské zdravotníctvo je dostupné každému jednému, dokonca aj tomu, ktorý počas svojho aktívneho života neprispel do slovenského zdravotníctva ani jedným centom, pretože nikdy nepracoval a neplatil žiadny odvod. Aj takýto človek dnes dosiahne transplantáciu srdca alebo transplantáciu obličky alebo špičkovú operáciu mozgu zadarmo. Zadarmo. A je mu poskytnutá v plnej kvalite. Aj s tým sa môžeme porovnávať so zahraničím, keď hovoríme o dostupnosti a treba sa ísť pozrieť teda, či takto sa dostane v zahraničí každý občan, ktorý neprispel ani centom do zdravotného systému k takej špičkovej operácii ako na Slovensku.

Preto nehaňme, prosím, paušálne, tak ako sme si zvykli za posledných 20 rokov, že zdravotníctvo je zlé, jednoducho takto paušálne nad ním vyriechnuť ortiel. Tie posuny a postupy sú správne, ide sa lepšie, veď každý týždeň, každý druhý týždeň sa otvára nejaké nové oddelenie, nové prístroje a tak ďalej.

Samozrejme, že čakáme na koncové veľké nemocnice, ktoré by mali byť základom dodnes nedokončenej optimalizácii siete nemocníc, ktorá má začať. Z hora jednoducho centrálné nemocnice musia byť dokončené, musia byť špičkovy vybavené a potom

môžeme hovoriť o redukcii ďalších zdravotníckych zariadení, ale, samozrejme, za úplne špičkovu fungujúceho ambulantného sektora, ktorý musí odťažovať nemocnice.

Nemôže nám všetko končiť v nemocniciach. A keď hovorím opäť o tých výstavbe veľkej nemocnice, diskontinuite, bojím sa toho, čo nás môže čakať zase po ďalších voľbách, pretože som aj v Martine počas dokončenia najvyššieho poschodia novej univerzitnej nemocnice vyzval opozíciu.

A teraz to nie je osobné. Vyzval opozíciu a predstaviteľov všetkých politických strán, aby jasne verejne už teraz deklarovali, že bez ohľadu na to, aký bude výsledok po voľbách, či dôjde alebo nedôjde k zmene vlády, že sa všetky politické strany zaväzujú, že dokončia všetky tie rozostavané nemocnice, ktoré budú v 27. rozostavané do nejakej úrovne.

Že to bude ich priorita. A že sa opäť k tomu nepostavia ako k projektom nejakej vlády a nechajú zase na Slovensku nie jeden, ako boli Rázsochy, ale tri alebo štyri skelety po Slovensku, na ktoré sa budeme ďalších 20 rokov pozerieť.

To žiadam tak veľa, aby predstavitelia politických strán naprieč celým politickým spektrom povedali, áno, dostaviame tie nemocnice, pretože to nie je pre politické strany, to je pre pacientov tejto krajiny. Ale vidíte, že niekedy ani tu nie sme schopní vyslať jeden jasný signál a potom očakávame, že budeme schopní viesť zmysluplnú diskusiu o takej citlivej téme, ako je zdravotníctvo.

Vítam preto, pán minister, že ste zorganizovali takúto akciu. Vítam, že sme tu naozaj všetci a vítam, že predstavíte dáta, ktoré možno tou pravdou niekoho aj šokujú, možno niekoho aj prekvapia, ale ukážu nám tú skutočnú realitu, ktorá musí byť základ, aby sme bez emócií rozhodli, ako ďalej.

Ak hovoríme o nemocniciach, musíme si podať jasnú pravdu. Generujú dlh, v poriadku. Ale čo má robiť nemocnica, ktorá napríklad na svoju prevádzku dostane zo zdravotných poisťovní 21 miliónov, ale platový automat pohltí 19,5 milióna eur. Len platový automat. Čo má tá nemocnica z 2,5 milióna, ktoré zostali, alebo 1,5 miliónom dokázať spraviť, keď na lieky potrebuje 6 miliónov a na ďalší zdravotnícky materiál ďalšie milióny? Ako toto môže ďalej fungovať?

Dobre, môže nemocnica urobiť ešte nejaké efektívne opatrenia, ale tie nedokážu vykryť podľa mňa celý ten zdroj dlhu, ktorý vytvára každý rok. Preto opäť môže prísť krásne, jednoduché riešenie. Správame z toho všetko akciové spoločnosti.

Môžeme, ale ak bude stále platiť matematika, že na svoju prevádzku potrebujete 26 miliónov, dostanete 21, tak môžete byť aj eseróčka, aj akciovka, a môžete byť aj neviem, aká právna forma, jednoducho ten dlh budete generovať stále.

Preto tých tém je obrovské množstvo a prepáčte, že som o tom sa tak nejak rozrečnil, ale naozaj mi záleží, aby sme o zdravotníctve si hovorili pravdu. Aby sme ocenili to, čo funguje, veľmi korektne pomenovali to, čo nefunguje a nie prichádzali s ľahkými, lacnými, vábivými riešeniami, že to od zajtra bude zase inak.

Jednoducho od zajtra to tak nebude. To je beh na dlhú trať, ale pokiaľ všetci sa na tom nezhodneme, všetci, a prestaneme navzájom súperiť a uvedomíme si, že jedinou našou prioritou je spokojný pacient a spokojný občan tejto krajiny, jedine vtedy to bude fungovať a vtedy budeme schopní zmysluplnú debatu viesť.

Ja sa budem ako prezident uchádzať o to, aby sme o viacerých témach dokázali hovoriť tak týmto spôsobom odborne, bez politického zafarbenia, bez snahy vytíkať z toho politický kapitál. Pretože napríklad, keď som počúval dnes pána ministra, predstavil som si dnešné večerné spravodajstvo, ktoré možno namiesto toho, aby sme tu hovorili o tom, že sa tu zásadne ide diskutovať o budúcnosti zdravotníctva, bude Slovensku hroziť pokuta 19 miliónov ročne za dlhý nemocníc, ktoré sú.

Možno to bude výstup. Preto chcem požiadať aj médiá, aby pomohli kultivovať tú spoločenskú debatu o slovenskom zdravotníctve tým, že budú práve hovoriť o týchto témach, ktoré možno nie sú bulvárne, neznejú tak zaujímavo a neklikajú na ne možno toľko tí ľudia, keď tam nie je nejaký bulvárny nadpis. Ale aby sme aj tým ľuďom vysvetľovali, čo v zdravotníctve funguje, čo nefunguje, čo treba zlepšiť a aby sme spoločne ťahali za jeden povraz.

Pretože v konečnom dôsledku ešte raz, každý z nás potrebuje slovenské zdravotníctvo, každý z nás raz bude potrebovať opateru a starostlivosť a je našou povinnosťou, aby sme slovenské zdravotníctvo, ktoré je plné špičkových odborníkov,

špičkového personálu, či už sestier alebo iného zdravotníckeho personálu, aby sme urobili.

Maximum a poskytovali občanom SR tú najlepšiu zdravotnú starostlivosť, akú poskytovať vieme. Ale nehovorme si, že sme dnes niekde na chvoste. Máme svoje veľké priority, máme svoje oblasti, kde sme na špici a máme oblasti, kde nám to ešte chvíľku „pokulháva“.

Ale prestaňme medzi sebou súperiť. Ja rozumiem a rešpektujem, že pacientovi je jedno, keď príde zo zdravotníckeho zariadenia, kto je jeho vlastník. Jeho to nezaujíma. Jeho zaujíma kvalita poskytovanej služby, aby bolo o neho dobre postarané. Aby mal pocit, že keď sa mu stane niečo, čo najrýchlejšie príde k nemu záchrana a bude prevezený do najlepšieho a špičkovejšieho zariadenia, aké k dispozícii v danom regióne existuje.

To musí byť našou prioritou a poprosím teda aj predstaviteľov jednotlivých politických strán, skúsme popri tej našej bežnej politickej práci, kedy chápem, že sa politické strany musia navzájom urážať, útočiť na seba, kritizovať, pretože o tom je politika žiaľ Bohu, ale taká, aká je dnes politická debata medzi opozíciou a koalíciou neprispieva k tomu, aby sme dokázali rozumne riešiť tieto problémy.

A preto vyzývam, aby pri témach, ako je školstvo, zdravotníctvo, obrana a ďalšie naše národnoštátne záujmy sme boli schopní naprieč politickým spektrom viesť otvorenú debatu a vždy hľadiť na záujmy svojej krajiny a menej na záujmy svojich politických strán.

Ďakujem veľmi pekne.